

רע"פ 4454/18 - אלעד בוחבוט נ' מדינת ישראל

רע"פ 4454/18 - אלעד בוחבוט נ' מדינת ישראל עליון

רע"פ 4454/18

אלעד בוחבוט

נגד

מדינת ישראל

בית המשפט העליון

[12.06.2018]

כבוד השופט י' אלרון

בקשה לעיכוב ביצוע פסק דינו של בית המשפט המחוזי בבאר-שבע ב-עפ"ג 29393-11-17 מיום 25.4.2018 שניתן על ידי סגני הנשיאה השופטים נתן זלוצ'ובר, ס' הנשיאה אליהו ביתן והשופטת גילת שלו בשם המבקש - עו"ד אוהד סלמי

החלטה

1. בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי בבאר שבע בעפ"ג 29393-11-17 (סגן הנשיאה נ' זלוצ'ובר, סגן הנשיאה א' ביתן, והשופטת ג' שלו) מיום 25.4.2018, אשר דחה את ערעורו של המבקש (למעט באשר לרכיב הקנס, כמפורט להלן) על גזר דינו של בית משפט השלום בבאר שבע בת"פ 4467-07-13 (השופט ר' סולקין) מיום 15.10.2017, שהשית על המבקש עונש של 9 חודשי מאסר בפועל, עונשי מאסר על תנאי, קנס בסך 4,500 ש"ח או 45 ימי מאסר תמורתו ופיצוי למתלונן בסך 25,000 ש"ח.

2. המבקש הורשע על פי הודאתו בכתב האישום המתוקן בעבירה של פציעה, לפי סעיף 334 לחוק העונשין, התשל"ז-1977.

על פי העובדות המתוארות בכתב האישום המתוקן, ביום 29.6.2013 בסמוך לשעה 22:00 בלילה נכנס המבקש למתחם המכיל מספר מבנים שיועדו להריסה בעיר באר שבע, אשר התגורר בו בעבר, בשכנות למתלונן. באותה עת שהה במקום המתלונן. בראותו את המבקש, פנה אליו המתלונן ואמר לו שראה אותו נכנס למתחם וש"הוא לא יוכל להכחיש במשטרה. בתגובה, תקף המבקש את המתלונן בראשו ובאפו, בכך שחבט בו בידיו, כשביד אחת אחז פטיש. כתוצאה מכך נגרמו למתלונן חבלות ראש, חתך בקרקפת ושבר באף, בגינם נזקק לטיפול רפואי בבית החולים.

3. לבית משפט השלום הוגש ביום 30.3.2017 תסקיר קצין מבחן בעניינו של המבקש. מהתסקיר עלה כי המבקש מודה בביצוע העבירה ומביע צער וחרטה. לגרסתו הכה את המתלונן, שעמו היו לו יחסי קרבה ושכנות טובה במשך שנים רבות, באופן אינסטינקטיבי, מתוך פחד ובהלה, משום שבעת שנכנס למתחם לא ידע על נוכחותו בו באותה עת. להערכת שירות המבחן, בשל קשייו הרגשיים של המבקש, קיים סיכון עתידי "להתפרצות רגשותיו בעתיד בדרכים לא אדפטיביות". לצורך הפחתת הסיכון להישנות ביצוע מעשים דומים הומלץ על שילובו של המבקש בהליך טיפולי, אך המבקש "שלל נזקקות טיפולית" וסירב להליך טיפולי. לצד זאת, התרשם שירות המבחן כי ההליך המשפטי מהווה עבור המבקש גורם מרתיע ומציב גבולות. שירות המבחן המליץ לבחון את האפשרות לשלב את המבקש והמתלונן בהליך של "צדק מאחה".

בתסקיר משלים מיום 13.7.2017 צוין כי לא בשלו התנאים לביצוע מפגש צדק מאחה, ולפיכך הומלץ על ענישה חינוכית הרתעתית בדרך של צו שירות לתועלת הציבור. כמו כן הומלץ להימנע מהרשעתו של המבקש, לנוכח התרשמותו החיובית של שירות המבחן ממנו, ולנוכח הפגיעה האפשרית בתכניותיו לעתיד לעסוק בחינוך.

4. לאחר שבחן את חומרת מעשיו של המבקש, אשר גרם למתלונן חבלות ממשיות ונזקים קשים ומתמשכים בגוף ובנפש, מבלי שקדמה לכך כל התגררות, כשהוא מחזיק בידו נשק קר, קבע בית המשפט את מתחם הענישה ההולם בין מאסר בפועל של 6 חודשים למאסר בפועל של 24 חודשים.

בעת קביעת עונשו של המבקש בתוך המתחם, שקל בית המשפט לקולא את הודאתו באשמה, הגם שהיה זה רק בשלב מאוחר של ניהול ההליך ולאחר שמיעת עדות המתלונן; את העובדה שהמבקש נעדר עבר פלילי קודם; את מצבו האישי והמשפחתי של המבקש, נשוי ואב לחמישה, המתפרנס מקצבה של המוסד לביטוח לאומי; ואת חלוף הזמן מאז ביצוע העבירה (על אף שבית המשפט ציין כי חלק ניכר מהתמשכות ההליכים נגרם בעטיו של המבקש).

מנגד, זקף בית המשפט לחובתו של המבקש, את העובדה שעד אותה עת נמנע מליטול אחריות מלאה על מעשיו וכי הבעת החרטה על ידו אינה כנה ונובעת מאימת הדין.

משכך, קבע בית המשפט כי מן הראוי שהעונש שיושג על המבקש "ינוע על הצד הנמוך של המתחם, אך לנוכח הנסיבות שפורטו לעיל - לא יהיה העונש על הרף הנמוך ביותר שבו". לנוכח כל האמור השית בית המשפט על המבקש עונש של תשעה חודשי מאסר בפועל ועונשים נוספים כפי שפורטו בפסקה 1 לעיל.

בשל חומרת העבירה ובשל העובדה שהמבקש לא ביסס את טענתו בנוגע לפגיעה אפשרית בסיכויי תעסוקתו בעתיד, דחה בית המשפט את האפשרות שהומלצה על ידי שירות המבחן לביטול הרשעת המבקש.

5. המבקש ערער על גזר הדין לבית המשפט קמא. בערעורו טען כי אף שמתחם הענישה שקבע בית משפט השלום מקובל עליו, העונש שהוטל חמור בהשוואה לגזרי דין אחרים שהציג. לשיטתו, היה על בית משפט השלום לקבוע כי עונש המאסר ירוצה בדרך של עבודות שירות.

לטענתו, בית המשפט לא העניק משקל מספק לחרטתו, לעובדה שהוא נעדר עבר פלילי ולמשך הזמן הרב מאז ביצוע העבירה ועד לגזירת עונשו. כן נטען כי בית המשפט לא נתן משקל ראוי להמלצות שירות המבחן. לבסוף נטען כי לא היה מקום להשית עליו קנס בנוסף לפיצוי הכספי למתלונן, בין היתר בשל מצבו הסוציו-אקונומי.

6. בית משפט קמא דחה את הערעור, למעט באשר לקנס שהושת על המבקש, אותו ביטל. נקבע כי בית משפט השלום בחן היטב את נסיבותיו של המבקש, בכללן הנסיבות לקולא, וכי העונש שהושת עליו הוא נכון והולם.

בית המשפט דחה גם את טענותיו של המבקש לעניין המלצות שירות המבחן, תוך שציין כי:

"האמירות שבנימוקי הערעור, המפנות לתסקיר, אינן מדויקות, ואין להתעלם גם מכך ששירות המבחן סבר שהליך טיפולי עשוי היה להפחית את מסוכנותו של המערער [המבקש - י' א'], אך המערער שלל נזקקות טיפולית ודחה הצעה להשתלב בהליך טיפולי. שירות המבחן גם התרשם שלמערער דפוסי תקשורת לא יעילים במצבי קונפליקט וכעס והוא מתקשה להציב לעצמו גבולות".

7. על פסק דינו של בית משפט קמא הגיש המבקש בקשת רשות ערעור; היא הבקשה שלפניי.

8. בבקשתו שב המבקש על נימוקי הערעור שהעלה בבית משפט קמא, והוסיף כי עניינו מעורר סוגיה עקרונית של "שאלת מדיניות ענישה ראויה בעבירה בה הורשע המבקש והפער החריג בין גזרי הדין שהוטלו בערכאות דלמטה", ועל כן, לשיטתו, מוצדקת התערבותו של בית משפט זה. בהקשר זה נטען, כי "קיים פער חריג ומשמעותי" בין העונש שהוטל עליו לבין עונשים שהוטלו על נאשמים אחרים שהורשעו, על פי הנטען, בעבירות דומות.

- כן נטען כי עניינו של המבקש מעורר "שאלה אנושית-מצפונית" בשל הנזק הרב שייגרם לו אם יישלח למאסר בפועל. בהקשר זה נטען כי טעה בית משפט השלום כשקבע כי חרטתו של המבקש על מעשיו אינה כנה, וכי בית המשפט התעלם מהמלצתו של שירות המבחן לבטל את ההרשעה ולהטיל עליו ענישה בדרך של צו שירות לתועלת הציבור.
9. לאחר שעיינתי בבקשה ובנספחים לה, אני סבור כי דין הבקשה להידחות.
10. כידוע, רשות ערעור ב"גלגול שלישי" תנתן רק במקרים נדירים, אשר מעוררים סוגיה משפטית עקרונית, החורגת מעניינו של המבקש, או כאשר נגרם למבקש עיוות דין מהותי. זאת ועוד, מקום בו בקשת רשות ערעור נסובה רק על גזר הדין שהושת על המבקש, תתקבל הבקשה רק בנסיבות חריגות, כאשר העונש שהושת על המבקש סוטה באופן קיצוני מרמת הענישה המקובלת.
- המקרה שלפנינו אינו נמנה עם אותם מקרים חריגים, ודי בכך כדי לדחות את הבקשה.
11. על אף הנופך העקרוני שביקש המבקש להקנות לטענותיו, טענות אלו קשורות אך ורק לנסיבות הפרטניות, אשר נדונו והוכרעו כבר בפני הערכאות הקודמות. בכלל זה, נדונו לגופן טענותיו של המבקש לעניין חומרת העונש שהוטל עליו (תוך התייחסות מפורטת, בגזר דינו של בית משפט השלום, לגזרי דין אחרים שניתנו בנסיבות דומות), וכן טענתו לעניין אי-קבלת המלצות שירות המבחן.
12. בעניין אחרון זה, יש לשוב ולהזכיר, כפי שנפסק לא אחת, כי אין בית משפט זה כבול להמלצות שירות המבחן, וכי בעת שבית המשפט גוזר את דינו של נאשם הוא מתחשב במכלול השיקולים הרלוונטיים לנסיבות העניין, כאשר המלצת שירות המבחן, על אף חשיבותה, היא רק אחד מבין כלל השיקולים הללו.
- כך, בעניינו, קבע בית משפט השלום כי חומרת העבירה שביצע המבקש, והנזקים שנגרמו למתלונן, אינם מאפשרים כלל דיון בהמלצת שירות המבחן לביטול הרשעה. כמו כן, התרשם בית משפט השלום שחרטתו של המבקש אינה כנה, וכי מסוכנותו לא פחתה, דבר אשר הטה גם כן את הכף לטובת שליחתו של המבקש למאסר.
13. זאת ועוד, בנסיבות העניין שלפנינו, על אף המלצתו של שירות המבחן, תמים דעים אני עם בית משפט קמא בנוגע לכך שתסקירי שירות המבחן אינם חד משמעיים ביחס לדפוסי ההתנהגות של המבקש ויחסו לעבירה שביצע. בהקשר זה, אין להתעלם מהעובדה ששירות המבחן תיאר כי המבקש סירב להשתלב בהליך טיפולי, אשר היה עשוי לאיין התנהגויות אלימות נוספות בעתיד מצידו.
14. לנוכח כל האמור, אני דוחה את הבקשה.

כאמור בהחלטתו של בית משפט קמא (סגן הנשיאה נ' זלוצ'ובר) מיום 8.5.2018, המבקש יתייצב לשאת בעונש המאסר בפועל שהוטל עליו ביום 1.7.2018 עד השעה 10:00 בכלא דקל, או על פי החלטת שירות בתי הסוהר, כשברשותו תעודת זהות או דרכון. על בא-כוח המבקש לתאם את הכניסה למאסר, כולל האפשרות למיין מוקדם, עם ענף אבחון ומיין של שירות בתי הסוהר, בטלפונים: ***** או *****.

בקביעת מועד ההתייצבות למאסר, נלקחה בחשבון התמשכות ההליכים עד כה, וכן העובדה כי פרק הזמן של כשבועיים ומחצה שנותר עד להתייצבותו של המבקש למאסר הוא מספיק לצורך התארגנות לכך.

ניתנה היום, כ"ט בסיון התשע"ח (12.6.2018).